

A róka meg a nyúl

Egyszer volt, hol nem volt, élt egyszer egy nyulacska. Az erdőben egy tisztáson volt a házikója.

Egyszer hallja ám, hogy az ajtaján valaki kopog. Kinéz az ajtó lyukán, s mit lát?! A róka áll ott. Mondja a róka a nyúlnak: -Engedj be, mert megfázok!

De hisz nincs is tél róka!- válaszolta a nyúl.

Akkor a róka elkezdett gondolkodni.

-Akkor azért engedj be, mert megázok.

-De hát nem is esik az eső -mondja a nyúl. A róka ismét gondolkodik.

Nyulacska, tudod nekem nincs házam, hát azért engedj be.

Azt feleli a nyúl:

- Én amikor az erdőben sétáltam, láttam, hogy van itt egy rókalyuk a közelben és te álltál mellette.

Azt mondja a róka:

- Egy barátomnál voltam vendégségben.

- De te egyedül álldogáltál ott felelt a nyúl.

A róka erősen gondolkodik mit is hazudjon a nyúlnak, aztán azt mondja:

-A barátom épp akkor elment élelemért és én vigyáztam a rókalyukra, hogy senki be ne menjen.

De a nyúl nem hitt neki.

- Akkor sem engedlek!

A róka koma olyan mérges lett, akkorát rúgott a nyulacska házába, hogy a lábán az összes lábujja eltörött, de a házikónak egy cserepe se mozdult.

A nyúl kinevette a rókát, és a róka szégyenében elfutott, és azóta senki se látta.
A nyulacska meg boldogan élt tovább, mindig használta az eszét, és ezért
sosem lett rókaélelem.